

Π. Α. Δ. Η. Ε. Σ. . . . Α. Ν. Α. Μ. Ν. Η. Σ. Ε. Φ. Σ

Ραδιοφωνική έκπομπή διά τήν 11 ην
Νοεμβρίου 1973, ήμέραν ΚΥΡΙΑ
ΑΚΗΝ καί ώραν : 20.05 - 20.35

Τήν έκπομπήν παρουσιάζουν ο ΚΩΣΤΑΣ
ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ καί ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥ -
ΚΑΚΗΣ. Τραγουδά ή ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αγαπητέ μου Γιάγιο, ἔχεις διάθεσι, νά παρακολουθήσωμε κι' μεῖς τό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ; Τῆς σύγχρονης ἐποχῆς ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβῶς. Τό πνεῦμα καί τίς διαθέσεις τῆς σύγχρονης μας ἐποχῆς.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μαντεύω ὅτι θέλεις νά μιλήσωμε γιά ἀθλητικά. Καί τό μαντεύω γιὰτί αὐτό εἶναι τό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας. 'Ο ἀθλητισμός καί τό μεγάλο του παρακλάδι, τό ποδόσφαιρο. Νομίζω ὅμως ὅτι ἔχομε ξαναμιλήσει γιά ἀθλητικά τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς. Βέβαια ἀναγνωρίζω ὅτι τό ποδοσφαιριστικό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ἔχει παραφουντώσει, ἀφοῦ καί τά δύο μας Ραδιόφωνα καί οἱ δύο μας Τηλεοπτικές ἐκπομπές, ἀφιερώνουν κάθε μέρα τουλάχιστον μιὰ ὥρα γιά μετάδοσι ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πράγμα πού σημαίνει ὅτι τό ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου γι' αὐτές αἰτίς συναντήσεις, εἶναι πραγματικά μεγάλο. Σκόπιμο λοιπόν θά ἦτανε νά λέγαμε κι' ἐμεῖς μερικές σχετικές λεπτομέρειες πού εἶμαι βέβαιος ὅτι δέν τίς ξέρει, ἂν ὄχι ὅλος, τουλάχιστον ὁ περισσότερος φίλαθλος καί ποδοσφαιρόφθλος κόσμος.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δηλαδή, τί εἶδους λεπτομέρειες ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ολοι μιλάμε κάθε μέρα γιά τό γήπεδο Καραϊσκάκη, ὅμως πολὺ ὀλίγοι θά ξέρουνε γιά ποιόν λόγο αὐτό τό γήπεδο ἔχει τό ὄνομα τοῦ ἥρωος τῆς 'Σπανάστασεως στρατηγοῦ Καραϊσκάκη...

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ναί, ἀλήθεια, γιά ποιόν λόγο ἓνα γήπεδο γιά ποδόσφαιρο
νά ἔχει ὀνομασθεῖ : Γήπεδον Καραϊσκάκη ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μόνον αὐτό ; Ξέρουνε πολλοί ὅτι στό μέρος ὅπου κτίσθηκε τό
γήπεδο Καραϊσκάκη, ἦτανε ἄλλοτε τό Ποδηλατοδρόμιον Νέου Φαλή-
ρου ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ποδηλατοδρόμιον ; Ὑπῆρχε ποτέ ποδηλατοδρόμιον στήν Ἀθήνα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῶς δέν ὑπῆρχε ; Σ' αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἴδια θέσι ὅπου εἶναι σή-
μερα τό γήπεδον ποδοσφαίρου Καραϊσκάκη. Αὐτό φυσικά τό ἤξερα
γιατί τό πρόλαβα τό Ποδηλατοδρόμιον, μά ἐκεῖνο πού δέν ἤξερα
ἦτανε πότε ἰδρύθηκε αὐτό τό ποδηλατοδρόμιον. Φυσικά ἐρώτησα
πολλούς Πειραιῶτες, κυρίως παλαιούς Πειραιῶτες καί μάλιστα
δημοσιογράφους καί κανένας δέν μπόρεσε νά μέ πληροφορήσῃ. ~~Εἶπε~~
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τελικά τήν βρῆκες τήν πληροφορία σου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ ἐπιμένων νιῶ, τό ξέρεις Γιάγκο ἀγαπητέ. Καί βρέθηκε μιᾶ
εὐγενεστάτη ὑπάλληλος τοῦ Δήμου Πειραιῶς, ἡ κυρία Κική Καβάν-
τζα, πού μέ πληροφορήσε ὅτι τό Ποδηλατοδρόμιον τοῦ Νέου Φαλή-
ρου, ἐκτίσθηκε στά 1896...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Εἶπες 1896 ; Θάμποροῦσα νά τό μαντέψω κι' ἐγώ. 1896
εἶναι ὁ χρόνος πού ἔγιναν οἱ πρῶτοι Ὀλυμπιακοί Ἀγῶνες τοῦ
κόσμου, στήν Ἀθήνα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο Γιάγκο, ἔχεις μνήμη βλέπω. Πραγματικά ὅταν στά 1896
δηλαδή ἐδῶ κι' ἐβδομήντα ἐπτὰ χρόνια, εἶχε μισοτελειώσει τό
Στάδιο δηλαδή ἡ ἀναμαρμάρωσί του ἀπό τόν Γεώργιο Ἀβέρωφ
κι' ἐπειδή τό ποδήλατο, τότε, ἡ ποδηλατοδρομία δηλαδή, ἐθεω-
ρεῖτο σάν σπουδαῖο ἄθλημα, ἡ Ἐπιτροπή τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶ-
νων ἐθεώρησε σκόπιμον, ἀπαραίτητο δηλαδή, νά κτίσῃ κι' ἓνα πο-
δηλατοδρόμιον, στό Νέο Φάληρον.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί γινόντουσαν τακτικά ποδηλατοδρομίες ἐκεῖ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἔως τά 1910, τακτικώτατα. Ἦτανε τό σπόρ τῆς μόδας τό ποδή-
λατο. Ἀργότερα ὅμως ἀραιώσαν καί τό Ποδηλατοδρόμιον ἐρήμωσε.

- ΓΘΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί πολύ ἀργότερα, στόν χώρο του Ποδηλατοδρομίου, ἔγινε μιᾶ ἀναδιάρθρωσις καί ἀνακατασκευή, γιά νά εμφανισθῆ τό γήπεδον Καραϊσκάκη. Ὅμως δέν μου ἐξήγησες γιά ποιόν λόγο τό ἀπεικάλεσαν αὐτό τό ποδοσφαιρικό γήπεδο μέ τό ὄνομα του στρατηγοῦ τῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821, Γεωργίου Καραϊσκάκη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατί σ' αὐτήν τήν θέσι, ἢ μᾶλλον σ' αὐτήν τήν περιοχὴ πού λεγότανε τότε Ἀ ν ἄ λ α τ ο ς, ἔγινε στά 1827 ἡ μεγάλη σύγκρουσις τοῦ στρατεύματος τοῦ Καραϊσκάκη μέ τήν στρατιὰ τοῦ Κιουταχῆ πασᾶ. Τήν προηγούμενη νύχτα τῆς μάχης, ὁ Γεώργιος Καραϊσκάκης, ἀνούγοντας μερικούς πυροβολισμούς, ἀψιμαχίες, μεταξύ τῶν προφυλακῶν, βγῆκε ἀπό τήν σιηνή του νά ἰδῆ τί συνέβαινε καί δεχθῆ ε μιᾶ τουρκική σφαῖρα στό στήθος καί τήν ἐπομένη πέθανε στίς 23 Ἀπριλίου 1827, ἀνήμερα πτήν ἑορτή τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, πού ἐώρταζε ὁ Καραϊσκάκης.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μάλιστα. Τώρα ~~ἔ~~ θυμήθηκα καί κάτι ἄλλο. Ὅταν ἡ Ἐταιρεία τοῦ Σιδηροδρόμου Πειραιῶς, ἐδημιούργησε τό Νέο Φάληρο σάν καλοκαιρινό Κέντρο τῆς Ἀθήνας, ἐξηγέρθη ὁ ἐθνικός ποιητής Ἀχιλλεύς Παράσχος πού ἔγραφε τό περὶφημο του ποίημα : οἱ νεκροί τοῦ Φαλήρου, στό ὁποῖον κατέκρινε δριμύτατα αὐτήν τήν σιέφι...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μήπως τυχόν θυμᾶσαι καί κανένα στίχο ἀπό τό ποίημα αὐτό τοῦ Παράσχου, Γιαγιο ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Νομίζω πὼς κάτι θυμᾶμαι... Ναί, ναί, θυμᾶμαι ἓνα τετράστιχο
- Ἐν σιωπηλῷ τοπίῳ, ἔρημία καί γαλήνη
θά ἐπιτρέπη εἰς τοὺς νεκρούς μας νά κοιμοῦνται ἐν εἰρήνῃ
δίχως θόρυβον ὀργάνων καί παντοειδῶν ἀσμάτων
να ἔχουν ὡς νανούρισμά των
ἀπ' τό θέατρον ἐκεῖνο πού θά εὐρῶσεται ἀντικρῦ
τοῦ Φαλήρου οἱ Νεκροί...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο Γιαγιο. Ποτέ δέν θά πείστευα ὅτι θυμᾶσαι στίχους τοῦ Παράσχου πού τοὺς εἶχε ἐγὼ ξεχάσει. Ὅπως δῆποτε ὅμως οἱ γιρῖνιες τῶν ἐθναμυντόρων, ὅπως ἀποκαλοῦσαν τότε τοὺς ὑπερπατριῶτες,

δέν είχαν κανένα αποτέλεσμα και τό Βέο Φάληρο κτίσθηκε, τό Μεγάλο του Ξενοδοχείου του Σταθμού κτίσθηκε, τα λουτρά έγιναν χωριστά τά γυναικεία από τ'άνδρικά εκείνη τήν εποχή, τό θέατρο του Νέου Φαλήρου είχε αρχίσει νά δίνη παραστάσεις μέ γαλλικούς θιάσους μελοδράματος και ή ζωή έσφυζε μ'όλες τίς γιρίνιες του Παράσχου για τήν βεβήλωσι της ήρωϊκής περιοχής ένω ό σατυρικός Γεώργιος Σουρής, επείραζε τόν φίλο του τόν Παράσχο γράφοντας :

'Ιδού ~~και~~ τό Νέον Φάληρον, πού οί άθηναϊοι πάνε βουτάνε μέσ' τήν θάλασσα και δόσ' του κολουμπάνε

'Ιδού τό Νέον Φάληρον, μέ τά ξενοδοχεΐα του τίς μουσικές, τό θέατρο και κάθε άνησυχία του

'Ιδού τό Νέον Φάληρον μέ πλούσια τά έλέη και τόν Παράσχο, φίλοι μου, αφήστε τον νά λήη...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Τό γεγονός είναι ότι ^{υστερα} ~~και~~ από λίγα χρόνια, στά 1896, όταν έτελέσθησαν οί πρώτοι 'Ολυμπιακοί άγώνες του κόσμου, στήν 'Αθήνα, οί ξένοι άθληταί ένθουσιάσθησαν πού βρήκανε και ποδηλοτοόρομο, τέτοιο πού δέν τό περίμενε κανένας από μιά μικρή, φτωχή και άσήμαντη, άθλητικώς, χώρα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Όμως περισσότερο άνόμη ένθουσιάσθησαν από τίς νυκτερινές καντάδες των άθηναίων, πού εκείνη τήν εποχή ήτανε στό φόρτε τους. Κι' έφευγαν νύχτα οί ξένοι από τά ξενοδοχεΐα τους, για νά πάνε στά στενοσόματα της Πλάνας, ν' ακούσουν τούς κανταδόρους νά τραγουδάνε : Στόν κήπο πού σέ πρωτοείδα, θέ νά φυτέψω μουσμουλιά...

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου)

Στόν κήπο πού σέ πρωτοείδα
θέ νά φυτέψω μουσμουλιά
για νά κρεμάσω τήν έλπίδα
άπ' τ' άνθισμένα της κλαδιά...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

"Ελεγες πρίν από λίγο, άγαπητέ μου Δημήτρη, ότι ό Σουρής επείραζε τόν 'Αχιλλέα Παράσχο για τίς ρομαντικές του άντιληψεις.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο Παράσχος μέ τόν Σουρῆ, ἦτανε στενοί φίλοι μά τά πειράγματά τους ἦτανε ἱστορικά. Μόλις τύχαινε νά γράψη ἢ νά πῆ ἢ ν'ἀπαγγείλη κάτι ρομαντικό γιά τήν 'Αθήνα ὁ 'Αχιλλεύς Παράσχος, ἔβγαينه ὁ Σουρῆς καί τόν εἰρωνευότανε μέ στίχους σατυρικούς.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ναί, ἔχεις δίκαιο. θυμᾶμαι τήν περίπτωσι πού ὁ ἐθνικός ποιητής τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁ 'Αχιλλεύς Παράσχος, εἶχε δώσει μιὰ διάλεξι ἐν στήν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου Παρνασσός, γιά τήν 'Αθήνα. Πότε ἀκριβῶς δέν μπορῶ νά θυμηθῶ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά σοῦ πῶ ἐγώ Γιάγιο : Στά 1883.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μπράβο. Εἶπε λοιπόν στήν διάλεξι του, ὅτι σ' ὄλον τόν κόσμον δέν ὑπῆρχε πόλις ὁμορφότερη ἀπό τήν 'Αθήνα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί νά λάβης ὑπ' ὄφει σου Γιάγιο ὅτι τότε, σπᾶ 1883, ἐνενηντα χρόνια πρίν, ἡ 'Αθήνα δέν ἦτανε παρᾶ ἓνα μεγάλο χωριό. 'Ο Παράσχος τά ἔβλεπε ὅμως ὅλα ὁμορφα, ποιητικά, ρομαντικά καί θεῖα μά ὁ Δουρῆς, σάν σατυρικός καί ὄχι ὄνειρπαρμένος ρομαντικός ποιητής, τοῦ ἀπάντησε τήν ^{μεθεπομένη} ~~ἐκείνη~~ σέ μιὰ ἐφημερίδα : 'Ορίστε, διάβασε Γιάγιο τήν ἀπάντησι τοῦ Σουρῆ, ἢ μάλλον ἓνα ἀπόσπασμα τῆς ἀπαντήσεως του.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ (Διαβάζει) 'Ο ἐθνικός μας ποιητής, προχθές στόν Παρνασσό, 'Επίγειο Παράδεισο μάς εἶπε τήν 'Αθήνα, στεφάνι μέ τήν λύρα του τῆς ἔπλεξε χρυσό τήν στόλισε μέ γιασεμιά, μέ ρόδα καί μέ κρῖνα τήν εἶπε γλυκοχάραγμα, τοῦ Γαβριήλ λουλοῦδι αἶμα χριστοῦ, μετάληφι, τῶν τραγουδιῶν τραγοῦδι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σέ διακρίπτω καί μέ συμπαθᾶς. Αὐτό τό ποίημα τοῦ Παράσχου δέν φαίνεται νά ἔχη διασωθεῖ, μά ὁ Σουρῆς πού ἀναφέρεται σ' αὐτό, δέν μπορεῖ νά λέη φέμματα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ασφαλῶς ὄχι, ἀφοῦ ἔχει καί ~~ἡμερομηνία~~ ἡμερομηνία στό ποίημά του : 'Ιανουάριος 1883. Καί βγάζω ἓνα συμπέρασμα ἀπό τήν ἡμερομηνία : 'Ότι τήν πρωτοχρονιά τοῦ 83 θά ἔγινε κάποια ἐορτή στόν Παρνασσό καί ὁ Παράσχος θ' ἀπήγγειλε τό ποίημά του.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' άλλο ένα συμπέρασμα Γιάγιο αγαπητέ. 1883 τήν Πρωτο-
 χρονιά. Είναι μιά σημαδιακή επέτειος : Είκοσι χρόνια από
 τά 1863, από τήν άφιξι του Γεωργίου του πρώτου στήν 'Αθή-
 να καί είκοσι χρόνια από τήν παραχώρησι τής 'Επτανήσου
 στήν 'Ελλάδα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μά τότε άσφαλώς θά έγινεν έορτές για τά είκοσάχρονα αυτά
 πράγμα πολύ φυσικό άλλως τε, ο Παράσχος θά παρειλήθη νά γρα-
 φη καί ν' άπαγγείλη κάτι καί ειπε τό ποίημα τής 'Αθήνας, τό
 έγνωμιστικό αυτό ποίημα που έκανε τον Σουρη έξω φρενών.
 Συνεχίζω λοιπόν μερικους στίχους ακόμη. (Διαβαζει)

Πολύ καλά, ο 'Αχιλλεύς, ως τήν έγνωμιάζη.
 Εως τον Παράσχον ο καθείς, τά πάντα επιτρέπει,
 πρέπει συχνά, σαν ποιητής, να μας ένθουσιάζη
 κι' όλα εμπρός του φωτεινά κι' ώρα να τά βλέπη.
 Όμως έγω, τί να σας πω ; Τά βλέπω μάλλον σκουρα
 καί είναι μόνη μου χαρά, ή γιοίνια κι' ή μουρουρα.

'Αθήνα, ξέρεις τί θα πή ; Πνιγμός καί άηδία
 από σκουπίδια χίλια δυό, ώρατο περιβόλι
 άσβέστωμα καί φανιου όξέος ~~κα~~ εύωδία
 επιδημίες συνεχείς, χωρίς γιατρούς καί πόλι.
 Κι' αν ο Παράσχος σαν ξεπνᾶ, εύθύς τον νου μυρώνει
 καί αν πατᾶ στίς πέτρες της καί κανει Παρθενώνες,
 όμως μυρώνω δά κι' έγω τή μύτη μου μέ σκόνη
 καί σχίζω τά παπούτσια μου σε μυτερές κοτρώνες,
 Τσαλαπατῶ στίς λάσπες της, τσαλαπατῶ στήν σκόνη
 καί κάνω μ' ένθουσιασμό... καινούργιο πανταλόκι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αύτά καί άλλα γράφει ο Σουρης, έδω κι' ένενήντα χρόνια για
 να ειρωνευθη τους άνθουσιασμούς του Παράσχου.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί δέν θύμωσε ο Παράσχος μέ τήν ειρωνεία του Σουρη ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλλον θύμωσε μά δέν τον συνέφερε να τά βάλη μέ τον Σουρη
 που ήξερε πως ~~α~~ ήτανε δημητικώτατος. Όπως δήποτε, όπως μου
 έλεγε ο μακαρίτης ο ποιητής Δροσίνης, φίλος καί των δύο,
 μιά δλομληρη εβδομάδα απέφυγε ο Παράσχος να συναντήση τον
 Σουρη...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ομως κάποτε θά συναντήθησαν.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Υστερα από μιά εβδομάδα. Κι'αυτή +ή ιστορική συνάντησις έχει διασωθει με τις λεπτομέρειές της από τον ποιητή Γεώργιο Δροσίνη, ο οποίος ήτανε μπροστα στην συνάντησι εκείνη. Νά σκεφθής Γιάνκο, ότι είχε βρέξει δυό ολόκληρες μέρες στην 'Αθήνα και η όδος Σταδίου με τις ανακίες της στα πεζοδρόμια δεξιά και αριστερά, είχε γίνει βοθρικός. 'Από τό ένα πεζοδρόμιο της Σταδίου κατηφόριζαν προς την 'Ομόνοια, ο Γεώργιος Δροσίνης και ο Γεώργιος Σουρής, πάντα στενοί φίλοι ενώ από τό αντίθετο πεζοδρόμιο, ανέβαιναν προς την πλατεία Συντάγματος ο 'Αχιλλεύς Παράσχος και ο Σπυρίδων Παγανέλης, ο ποιητής και δημοσιογράφος, επίσης φίλοι στενοί. Κάποια στιγμή ο Παγανέλης διέκρινε πρώτος τον Δροσίνη με τον Σουρή και γνωρίζοντας την φιλολογική τους διένεξι, ρώτησε τον Παράσχο. 'Ο Σουρής απέναντι, θά τον χαιρετίσης ; 'Ο Παράσχος δέν ειπε τίποτε, μά όταν έφθασε απέναντί του ακριβώς ο Σουρής, ανέβηκε σε μιά πέτρα που βρισκόταη κάπου εκεί για να φανή ακόμα πιο ψηλός και κραδαίνοντας στον άερα απειλητικά τό μπαστούνι του, έφώναξε :

Γεώργιε, Γεώργιε... ή ούτως ή άλλέως
θ'αντιληφθής τό δίκαιον Παράσχου του 'Αχιλλέως.

'Εκείνη όμως την στιγμή, ή πέτρα όπου είχε ανεβεί ο Παράσχος ταλαντεύθηκε κάπως, ο Παράσχος έγλύστρησε και έπεσε στο λασπόνερο του δρόμου, σχεδόν έως τό γόνατο. 'Ο Σουρής τον άφησε να σηωθής και τότε του φώναξε με την σειρά του :

Σέ φθόνησεν, ω 'Αχιλλεϋ, ή μοίρα ή κακή σου
και πήγαινε στο σπίτι σου, ν'αλλάξης τό βρακί σου.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χαριτωμένη και ή απάντησις του Σουρή, όσο και απροσδόκητη ή έτοιμότης του. "Ομως μιά και βρισκόμαστε σ'αυτά τά ρομαντικά χρόνια της παληάς 'Αθήνας, άς θυμηθούμε και κανένα ρομαντικό τραγούδι, για να φύγωμε από την μονοτονία.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) 'Η νύχτα ή όμορφη

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μιλούσαμε πρίν από λίγο για τό Νέο Φάληρο, Νά λοιπόν ένα τραγουδι πού είμαι βέβαιος ότι θά τό τραγουδούσανε κυρίως στό Φάληρο, ρομαντικοί νέοι κάνοντας νυκτερινό περίπατο μέ βάρκα στόν ήσυχο φαληρικό όρμο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί κυρίως Πειραιώτες, πού ξεκινούσανε μέ βάρκες από τήν Καστέλλα καί θέλανε νά συναγωνισθοϋν τούς άθηναίους.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Είχε καί ό Πειραιᾶς τούς κανταδόρους του ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί βέβαια είχε καί πολύ καλούς κανταδόρους μάλιστα, άφοϋ καί στήν 'Αθήνα ήτανε γνωστός ένας μπάσσοσ Πειραιώτης ό 'Αριστείδης Μπούσιος, πού οι άθηναῖοι κανταδόροι έκαναν προσπάθειες νά τόν προσελκύσουν στίς δικές τους συντροφίες.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μέ άλλα λόγια, ύπήρχε καί άνταγωνισμός στίς καντάδες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μεγάλος άνταγωνισμός. Κάποτε μάλιστα, μιá Κυριακή 'Αποκριᾶς ό δήμαρχος Πειραιῶς ό Σκυλίτσης, παποϋσ του σημερινού δημάρχου καί καλοϋ μου φίλου, του 'Αριστείδη Σκυλίτση, όργάνωσε μιá χορωδία από πειραιῶτες κανταδόρους καί τούς έστειλε στήν 'Αθήνα μέ έξοδά του, για νά συναγωνισθοϋν τούς άθηναίους κανταδόρους. 'Η ύπεροχή τῶν Πειραιωτῶν ήτανε συντριπτική για τούς άθηναίους, γιατί ή χορωδία τους άπετελεετο από 65 άτομα θαυμάσια γυμνασμένα, μέ κιθάρες καί μαντολίνα βέβαια. 'Από τότε οι άθηναῖοι κανταδόροι κατεβαίνανε συχνά στό Φάληρο καί στήν Καστέλλα, για νά τραγουδᾶνε βαρναρόλλες καί νά συναγωνίζονται τούς Πειραιῶτες.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τήν ξέρω αύτήν τήν ιστορία. Κάποτε οι άθηναῖοι κανταδόροι ξεχαστήκανε μέ τό τραγουδι τους, πού έχασαν τόν τελευταίο σιδηρόδρομο για τήν 'Αθήνα καί πήρανε τήν απόφασι νά γυρίσουν πεζή, περνώντας από τό Μοσχάτο πού ήτανε τότε γεμάτο περιβόλια μέ λαχανικά...

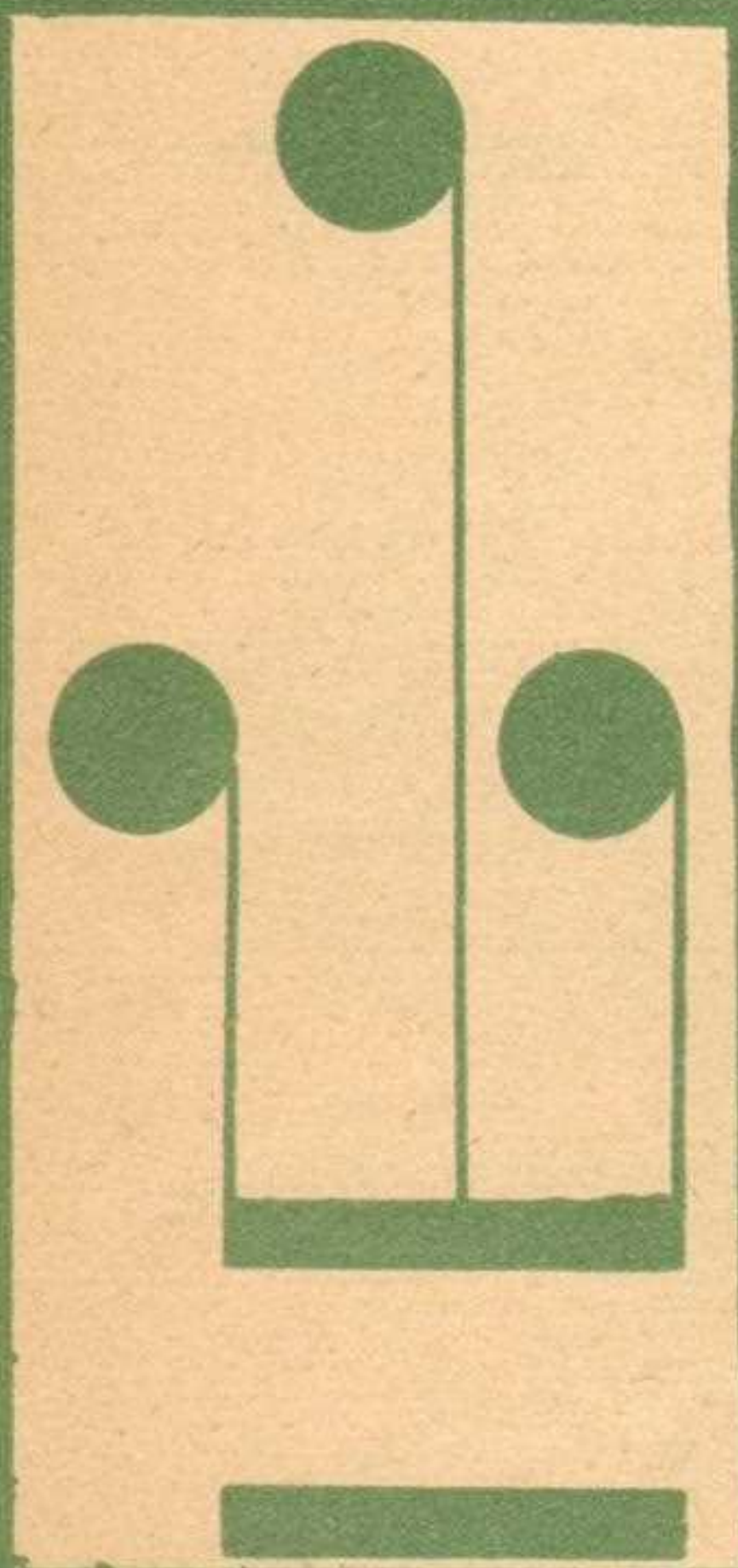
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μά ποῦ τήν ξέρεις αὐτήν τήν ἱστορία ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δέν θά μπορούσα νά τήν ξέρω, ἂν δέν μοῦ τήν εἶχες διηγηθεῖ κάποτε. Ἦτανε μῆνας Ἀπρίλιος καί τά περιβόλια τοῦ Μοσχάτου μοσχομυρίζανε ἀπό κουκιά. Νύχτα γύρω κι ἔρημιά. Κάποιος ἀθηναῖος κανταδόρος σκέφθηκε νά πάρη μερικά κουκιά γιά τό σπίτι του. οἱ ἄλλοι τόν μιμήθηκαν καί σέ μισή ὥρα εἶχανε ρημάξει τά κουκιά τῶν περιβολιῶν. Βέβαια δέν εἶχανε μέρος γιά νά βάλουνε τά κουκιά, μέ κρεμάσανε τίς κηθάρες τους στούς ὤρους καί γεμίσανε τίς θήκες τῶν καθαρῶν τους μέ κουκιά.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πραγματική καταστροφή καί τέτοια πού ὅταν ἔγινε γνωστή, οἱ Πειραιῶτες κανταδόροι, τραγουδούσανε σάν ἐπώδ' στίς καντάδες τους : Τρά λά λά - Κλέψανε ὅλα τά κουκιά - καί γεμίσαν οἱ ἀθηναῖοι καί σαλιάκια καί βρακιά...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἦτανε ἡ ἐποχή τοῦ εἰρηνικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, μέ στίχους καί με τραγούδια. Μάλλωσε ὁ Παρασχος μέ τόν Σουρή, ἡ μονομαχία ἔγινε μέ δίστιχα... Θυμῶσανε οἱ Πειραιῶτες μέ τοὺς Ἀθηναίους κανταδόρους, ἡ ἐκδίκησης ἔγινε μ' ἓνα τραγούδι, παρωδία μάλιστα τραγουδιοῦ...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τέτοια γεγονότα ἔχομε πολλά στήν παλιὰ τήν Ἀθήνα. Τόν ξέρεις βέβαια τόν Ροῦδη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τόν Ἐμμανουήλ Ῥοῦδη, τόν συγγραφέα τῆς Πάπισσας Ἰωάννας ; Βέβαια τόν ξέρω.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἦτανε σοφός ἄνθρωπος ὁ Ροῦδης καί οἱ κριτικῆς πού ἔγραφε ἦτανε πάντα ἐμπεριστατωμένες καί ἀυστηρές. Δέν χάριζε καστανα κανενός. Εἶχε ὅμως ἓναν ἀντίπαλο, τόν καθηγητή καί γυμνασιάρχη Ἀντώνιο Ἀντωνιάδη πού εἶχε τήν μανία νά γράφη τραγωδίες τῆς καικῆς ὥρας, ὅπως φαίνεται. Φυσικά τόν παρέλαβε κάποτε ὁ Ἐμμανουήλ Ροῦδης καί τοῦ συνέστησε ἀπερόφραστα νά πάψη νά κάνη τόν συγγραφέα.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Ο 'Αντωνιάδης θά θύμωσε βέβαια.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θύμωσε δέν θά πῆ τίποτε καί τήν ἐπομένη, στήν ἴδια ἐφημερί-
δα, φρόντισε νά δημοσιευθῆ ἓνα δίστιχό του :
- Μάτην τόν χόλον ἔχυσες, ἰσχνέ τόν νοῦν, Ροῦδη
ὁ λόγος σου, ὑπόληφιν, δέν αφαιρεῖ, δέν δίδει.
- Τήν ἐπομένη ἀκριβῶς, ὁ Ροῦδης, δημοσιεύει ἄλλο δίστιχο :
- Τό δίστιχόν σου, ἔδειξε, παχ ὁ τόν νοῦν 'Αντώνη
ὅτι πρός σέ ἡ Κέρκυρα τούς κόλπους της ἀπλώνει...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Λέγοντας Κέρκυρα, ἐννοοῦσε ὅτι ὁ 'Αντωνιάδης ἦτανε τρελλός,
γιατί στήν Κέρκυρα εἶχε ἰδρυθεῖ τό πρῶτο φρενοκομεῖο τῆς
'Ελλάδος.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβῶς. Καί τήν τρίτη μέρα, ἓνας τρίτος, λένε πώς ἦτανε ὁ
εὐθυμογράφος Μπαμπης "Αννινος, ἐδημοσίευσε τρίτο δίστιχο :
- 'Ισχνόπαχοι διστιχισταί - κι' ἐγώ σᾶς κατευθύνω
τόν ἓνα εἰς τήν Κέρκυρα, τόν ἄλλον εἰς τήν Τήνο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Στήν Τήνο, γιατί ἐκεῖ πηγαίνανε τόν Δεκαπενταύγουστο, στήν
Παναγία τούς τρελλούς μήπως γιατρευτοῦν. "Ἐτσι οἱ μέρες τῆς
παληᾶς 'Αθήνας κυλούσανε εἰδυλλιακές καί ρομαντικώτατες. Τήν
ἡμέρα πειράγματα καί τήν νύχτα... καντάδα. Καί μέ τήν εὐκαι-
ρία αὐτή, ἄς θυμηθοῦμε μιά περίφημη καντάδα, τήν Ξανθοῦλα,
ὄχι τήν Ξανθοῦλα τοῦ Σολωμοῦ, μά μιά περίφημη καί γλυκυτατη
κανταδορίστιχη μελωδία : Γεῖρε Ξανθοῦλα.
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Γεῖρα Ξανθοῦλα...
- Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ομοφα χρόνια. Δέν ξέρω ὅμως ἂν εἴμαστε δυστυχισμένοι πού
δέν τά ζήσαμε ἢ εὐτυχισμένοι πού τοῦμε σήμερα καί ἀπλῶς τ'ἀ-
ναπολοῦμε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εγώ πθστεύω μᾶλλον τό δεύτερο. Πρῶτον γιατί ἂν εἴχαμε ζήσει
τότε δέν θά ζοῦσαμε σήμερα καί δεύτερον, ὅσο κι' αὐ ἦτανε ρο-
μαντικά τά χρόνια ἐκεῖνα, ἦτανε φτωχα καί μαῦρα, ἀφοῦ οἱ καν-
ταδόροι βρῖσκανε τήν ἀνάγκη νά κλέφουν κουκιᾶ γιά νά φᾶνε.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΣΑΜΑΡΤΖΗ ΘΙΑΡΟΣ ΜΗΛΙΑΔΗ-ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙ "ΣΙΛΦΕΤΤΑ"

ΟΛΛΑ...

ΣΤΙΧΟΙ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ



ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ
ΤΑΓΚΟ

ΔΡ. 14

Μουσική Κώστα Γιαννιδίδη

ΨΕΥΤΙΚΑ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ
ΣΟΥΣ ΤΗΣ
ΠΟΖΕΛΛΙ